

Εκτρώσεις, προγαμιαίες σχέσεις, χαρτοπαιξία, γενέθλια και αποκριάτικες μεταμφιέσεις

/ Πεμπτούσια· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

(Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=165207>)

Αν πρέπει να ευσπλαχνίζεται ο χριστιανός τους άλλους, πόσο μάλλον θα πρέπει να πονά το παιδί του. Γι' αυτό και ο πατήρ είναι κατηγορηματικά αντίθετος με την έκτρωση, ακόμη και σε περίπτωση βιασμού. Αν συμβεί κάτι τέτοιο, τότε το τέλειο, είπε, είναι η μητέρα να κρατήσει το παιδί που θα γεννήσει. Αν όμως δεν αντέχει την κοινωνική κατακραυγή κλπ, μπορεί να δώσει το παιδάκι σε κάποιο ίδρυμα, ούτως ώστε ζευγάρια που δεν έχουν παιδιά, να υιοθετήσουν ένα. (Και πόσο θλιβερό, είναι αλήθεια, να στιγματίζονται γυναίκες που έπεσαν θύμα βιασμού!)

Απόλυτος είναι ο Γέροντας και στην θέση του κατά των προγαμιαίων σχέσεων: απαγορεύονται τελείως. Βέβαια, τίθεται το ερώτημα, πώς μπορεί κανείς να είναι εγκρατής μέχρι τη στιγμή του γάμου; Ο Γέροντας λέγει ότι ο άνθρωπος πρέπει να προσέχει πολύ τα μάτια του, να μην παρακολουθεί άσεμνα θεάματα στην τηλεόραση, να είναι επίσης πολύ προσεκτικός στις θερινές διακοπές κλπ. Να αποφεύγει δηλαδή να παρατηρεί την γύμνια. Η νηστεία, επίσης ωφελεί πολύ. Ωστόσο, το καλύτερο φάρμακο σχετικά, από ό,τι έχω καταλάβει, είναι να μην κατακρίνει κανείς τους άλλους. Γιατί η κατάκριση έχει ως αποτέλεσμα να «κόβονται οι γέφυρες του πιστού με τον Θεό», όπως λέγει ο Πατήρ, και να εγκαταλείπει τον άνθρωπο η θεία χάρη. Το πιο σημαντικό, αν ο άνθρωπος ταπεινώνεται, θα βρει τρόπο ο Θεός να τον κρατήσει και αγνό. Άλλη φορά, συγκεφαλαιώνοντας την διδασκαλία του για το πώς μπορεί κανείς να νικήσει τα σαρκικά πάθη, είπε ότι χρειάζεται «αποφυγή βλέμματος στον δρόμο, ελεημοσύνη, μνημόνευση στην λειτουργία, και επίσης πολύ καλό είναι και το μυστήριο του ευχελαίου».

Γνωρίζοντας ότι ο κόσμος είναι πολύ αδύναμος σήμερα, δεν ζητά ο πατήρ με άκρα αυστηρότητα να αποφεύγει κανείς τελείως τα σύγχρονα μουσικά ακούσματα (μολονότι μου έχει πει καλό είναι να μην πηγαίνει κανείς στα λεγόμενα «κοσμικά κέντρα»), ωστόσο συμβουλεύει επίμονα να μην ακούμε ό,τι έχει αντιχριστιανικό

περιεχόμενο, ό,τι καθυβρίζει τον Χριστό ή την Εκκλησία, ό,τι προτρέπει στην αθεία. Αυτά αμαρτάνει πολύ να τα ακούει κανείς.

Περισσότερο να πω ότι ο Γέροντας πιστεύει ότι είναι αμαρτία να χαρτοπαίζει κανείς. Ακόμη και το «τάβλι» είναι απλώς σπατάλη χρόνου, αλλά, μάλλον στην αρχή της πνευματικής ζωής, και αν κάποιος νιώθει δυσθυμία, ο Γέροντας δεν το απαγορεύει με αδιάκριτες αυστηρότητες. Ωστόσο, όπως μου είπε, δεν είναι δυνατόν η ζωή του χριστιανού να καταντήσει «τάβλι και καφές» (ειδικά για την χαρτοπαιξία υπάρχει ένα θαυμάσιο βιβλιαράκι του π. Χαραλάμπους Βασιλοπούλου, «οι 52 δαίμονες της Χαρτοπαιξίας», όπου εξηγεί αναλυτικά το θέμα).

Περνώ τώρα σε διάφορα αμφισβητούμενα έθιμα της κοινωνίας μας: διάβασα κάποτε σ' ένα χριστιανικό βιβλίο ότι δεν είναι σωστό να στολίζουμε χριστουγεννιάτικο δέντρο, γιατί πρόκειται για ειδωλολατρικό έθιμο. Ο Γέροντας κατακρίνει τέτοια αυστηρότητα, λέγοντας ότι το έθιμο εκχριστιανίστηκε και συνδέεται πια ευθέως με τη μεγάλη γιορτή. Πράγματι, λίγο αργότερα έτυχε να διαβάσω σ' ένα βιβλίο του πατρός Σωφρονίου Σαχάρωφ, ότι δεν πρέπει να αρνούμαστε τις παραδόσεις των μη χριστιανικών λαών, που ασπάζονται την Ορθοδοξία, αλλά να τις εκκλησιοποιούμε. Και έλεγε αυτό συγκεκριμένα για τα γενέθλια, στα οποία ο εορτάζων μπορεί να προσδώσει, αν θέλει, αληθινά πνευματικό χαρακτήρα.

Όσον αφορά τον αϊ-Βασίλη, τον γνωστό παχουλό άγιο με την κόκκινη στολή, μου είπε ότι δεν είναι κάτι καλό, αλλά ούτε και κακό. Με συμβούλεψε πάντως να μην αποπαίρνω τα παιδάκια που νιώθουν πίστη σ' αυτόν, και αισθάνονται δι' αυτού μια στοιχειώδη ευλάβεια. «Εγώ πάντως δεν θα έβαζα αϊ-Βασίλη στο σπίτι μου», πρόσθεσε. Επίσης, μια άλλη φορά, που τον ρώτησα αν είναι σωστό να διώχνει κανείς τα μικρά παιδάκια που έρχονται στο σπίτι τις Αποκριές ντυμένα με διάφορες στολές, μου είπε «όχι», χωρίς να συμφωνεί καθόλου βέβαια με την διαστροφή του πνεύματος της Αποκριάς. Ο λόγος γι' αυτό είναι, όπως σκέφτηκα, ότι τα παιδάκια γιορτάζουν αγνά, έστω και με τις μεταμφιέσεις τους, και ο δικός τους εορτασμός δεν ομοιάζει σε τίποτα με την κραιπάλη, τις θλιβερές οινοποσίες, τις αναισχυντίες κλπ των μεγάλων αυτές τις μέρες. Ενώντια σ' αυτά θα πρέπει να στραφούμε όλοι, και όχι να διώξουμε με αδιακρισία το παιδί που χαίρεται επειδή ντύθηκε π.χ. Χριστόφορος Κολόμβος.

Ο συντάκτης του κειμένου μας παρεκάλεσε ευγενώς να μην δημοσιευθούν τα στοιχεία ούτε τα προσωπικά ούτε του Γέροντος στον οποίο αναφέρεται. Ωστόσο τα στοιχεία και των δύο είναι γνωστά στην διεύθυνση σύνταξης της Πεμπτουσίας.

(Συνεχίζεται)